

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1525/2024
19.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ - адвоката Дејана Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К - 65/23 од 29.08.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 - 6/24 од 25.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ - адвоката Дејана Тадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К - 65/23 од 29.08.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 - 6/24 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К - 65/23 од 29.08.2023. године, ставом првим, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци, која ће се извршити по правноснажности пресуде, у просторијама у којима окривљени станује уз примену мере електронског надзора, при чему окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, с тим да уколико окривљени за време издржавања казне самовољно напусти просторије у којима станује, једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење кривичних санкција.

Ставом другим исте пресуде према окривљеном ББ је изречена васпитна мера – посебна обавеза укључивања у појединачни или групни третман у саветовалишту и поступање по програмима рада који су за њега сачињени, у трајању до 1 године, с тим да суд може, док траје извршење ове васпитне мере изменити или обуставити њено извршење, уз упозорење окривљеном ББ да ће у случају неиспуњења изречене му

посебне обавезе иста бити замењена неком другом обавезом или другом васпитном мером.

Ставом трећим пресуде, на основу члана 89а. Кривичног законика, према окривљенима АА и ББ је изречена мера безбедности забрана приближавања оштећеном малолетном ВВ на удаљености мањој од 100 метара, забрана приступа у простор око места становања оштећеног и забрана даљег узнемиравања и комуникације са оштећеним ВВ у трајању од 3 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, која се може укинути и пре истека времена за које је одређена, ако престану разлози због којих је одређена. Пресудом је одлучено о трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу и заједничког браниоца окривљених АА и ББ, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 – 6/24 од 25.01.2024. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу, укинуо пресуду Основног суда у Крагујевцу 9К - 65/23 од 29.08.2023. године, у ставу II и III изреке, у односу на окривљеног ББ и предмет у том делу вратио првостепеном суду на поновно суђење, док су у осталом делу жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу, као и жалба заједничког браниоца окривљених одбијене као неосноване и пресуда у односу на окривљеног АА потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА и окривљеног ББ - адвокат Дејан Тадић, због повреде закона из члана 481. став 1. у вези става 4. ЗКП а у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће укинути побијане пресуде и предмет вратити на поновни поступак Апелационом суду у Крагујевцу.

Врховни суд је у седници већа, коју је одржано у смислу члана 490. Законика о кривичном поступку без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Дејана Тадића је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је навео да првостепени и другостепени суд своју одлуку искључиво заснивају на изјави оштећеног која је нелогична и неистинита, те полемишући са изјавама окривљених и осталих сведока указује да другостепени суд, као и првостепени суд, није у потпуности утврдио чињенично стање, дајући сопствену оцену током поступка изведених доказа којом оспорава оцену првостепеног и другостепеног суда поводом истих.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног преко браниоца. Међутим наведену повреду закона образлаже наводима да суд није на правилан начин утврдио

чињенично стање, јер су одлучне чињенице које су биле предмет доказивања потпуно погрешно утврђене. У вези са изнетим износи сопствену оцену изведених доказа и то : -исказа сведока и налаза и мишљење судског вештака, износећи сопствене чињеничне закључке другачије од оних утврђених у току редовног поступка, а везано за поступања окривљених, чиме бранилац у суштини указује на повреду закона из 440 ЗКП.

Поред наведеног захтевом бранилац повреду закона види и у томе што суд није поступио, односно није применио одредбу члана 16. ЗКП, имајући у виду принцип *in dubio pro reo*, који је један од темељних принципа кривично процесног.

Међутим, како повреде чланова 16. и 440. ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено поношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић